

Mördaren vände om

Lennart har dömts för två mord och har under 30 år av sitt liv sett de flesta av Sveriges mest omtalade fängelser från insidan. Han levde länge ett tufft liv i utanförskap och missbruk, men i en fängelsecell för 20 år sedan beslutade han sig för att satsa på en ny livsföring. Det beslutet har han stått fast vid under många tunga år av fångenskap. I maj 2012 blev han frigiven och är nu helt fokuserad på att med Guds hjälp ta igen de förlorade åren.

Vi kan kalla honom Lennart, en medelålders man från övre Norrland, som tidigt hamnade snett i livet. I 25-årsåldern dömdes han på osäkra grunder för mord. Omständigheterna var oklara och ord stod mot ord. Självt hävdar Lennart fortfarande med skärpa att han inte var skyldig till detta mord, han råkade bara befinna sig på fel plats vid fel tillfälle. Rätten ansåg dock inte att hans version av händelseförloppet var trovärdig och mot sitt nekande dömdes han till ett tioårigt fängelsestraff.

– Gud vet att jag var oskyldig, även om jag var känd som en buse och själv hade försatt mig i situationen. På den tiden var drogerna och spänningen i den kriminella världen allt som intresserade mig och jag saknade totalt empati.

Att Lennart över huvud taget hamnade i denna nedåtgående spiral var en kombination av olämplig uppväxtmiljö och en rad felaktiga val. I det fattiga hemmet långt upp i norra Sverige flödade alkoholen och Lennart hamnade tidigt i samma missbruk som sin far och bror. När han flyttade till Stockholm kom han snart ännu djupare in i ett trask av allt tyngre kriminalitet och drogmissbruk. Mordet Lennart blev inblandad i var en direkt följd av hans livsstil. De år som närmast följde i flera av Sveriges mest kända fängelser bara förstärkte den kriminella

identiteten och känslorna av utanförskap. När Lennart blev frigiven efter sju år fortsatte hans kontakter med tungt kriminella och knarklangare som förut.

– Den onda cirkeln med missbruk, inbrott, stölder, hot och misshandel gick bara vidare. Flera gånger åkte jag in för olika brott. Riktigt allvarligt blev det när en man i Enskede försökte döda mig med kniv. Jag tappade totalt kontrollen och slog mannen med ett järnrör så hårt att han dog. Det var mycket tragiskt och jag har många gånger önskat att jag hade kunnat få det gjort.

Efteråt funderade Lennart på att ta sitt liv, men blev gripen av polisen innan han hunnit så långt. Han dömdes till livstids fängelse för mordet och eftersom han tidigare var morddömd betraktades han som farlig och fick inga permissioner. Lennart hade nu nått vägs ände och framtiden verkade närmast hopplös. Men ensam i sin cell fick Lennart mitt i allt kaos oväntad styrka att fatta sitt livs mest avgörande beslut.

– Jag bestämde mig bara för att nu fick det vara nog med droger, brott och alkohol. I maj i år var det 20 år sedan jag fattade det beslutet och sedan den dagen har jag stått fast vid det till så gott som hundra procent.

Men Lennart brottsregister talade ett annat språk och på de tunga anstalterna med landets mest kriminellt belastade fångar var det ingen som trodde på honom i början. Men efter en tid upptäckte allt fler att han var en förändrad person och Lennart träffade flera fängelsepräster som blev till hjälp för honom.

– Jag mötte bland annat visprästen Lars-Åke Lundberg, som jag kunde prata med om allt. Han trodde på mig och visade mig ett enormt förtroende. Två andra personer jag är enormt tacksam för att ha mött är missionspastorn Daniel Lindberg och en kvinnlig diakon. Båda är helt underbara personer som stöttat mig i många år nu. De är några av dem som hjälpt mig fram till en egen tro och vi träffas än i dag.

När den livsförvandlig Lennart genomgått blev uppenbar också för kriminalvården minskade säkerhetsklassningen och han fick större frihet. Straffet tidsbestämdes och en utslussning förbereddes. Lennart fick möjlighet att praktisera fem dagar i veckan i Allhelgonakyrkan i Stockholm. Här fick han hjälpa till vid gudstjänster och andra aktiviteter.

– I Allhelgonakyrkan har jag funnit en gemenskap där jag känner mig accepterad, och det betyder oerhört mycket för mig. De visade mig stort förtroende när de gav mig nycklarna till hela kyrkan. Då kände jag att jag växte! Jag har också fin kontakt med Klara kyrka och mina vänner Kent och Marie i Fritidskyrkan finns alltid där för mig.

När Lennarts frigivning började närma sig hade han skulder på 125.000 kronor. Han behövde en lägenhet, men hur skulle det gå till – han som knappt hade kläder på kroppen? Då bad han till Gud om hjälp och snart började bönesvaren ticka in. Skulden avskrevs och Lennart fick kontakt med ett bostadsbolag.

– I en sinnesrogudstjänst i Stefanskyrkan skrev jag en bönelapp som jag lämnade fram. På lappen hade jag skrivit: Gode Gud, ge mig en lägenhet! Strax efteråt ringde bostadsbolaget och jag fick komma på visning. Efter en kort tid fick jag besked om att jag fått lägenheten. Jag bad också om möbler och det ordnade sig med det också.

I maj i år blev Lennart frigiven efter 30 år i fängelse. När vi träffas drygt ett halvår senare utstrålar han en stilla glädje över det nya liv han fått. Han har byggt upp ett nätverk av sociala kontakter och känner inget utanförskap längre.

– Det känns så härligt efter alla dessa år. I dag ser jag mig som en kristen. Jag ber till Gud och hemma har jag ett egenhändigt tillverkat altare. Tron ger mig styrka för både kroppen och

själen och hjälper mig att orka med det tunga bagaget. Jag skulle bara önska att jag hade möjlighet att be alla som jag gjort illa om förlåtelse, så långt det varit möjligt har jag redan gjort det. Nu kan jag ändå blicka fram mot ljuset och tro på framtiden, tack vare alla vänner jag har som uppmuntrar och hjälper mig vidare framåt i min tro.

Börje Norlén